

[Formanden]

handling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00, hvor vi først går til punkt 22 på dagsordenen: spørgsmål til ministrene.

Mødet udsat kl. 11.50

Mødet genoptaget kl. 13.00

Man gik først til dagsordenens punkt 22, som var:

22) Spørgsmål til ministrene.

1) Til udenrigsministeren af:

Uwe Jensen (Ribe a.) (FP):

»Hvorfor mener den danske regering, at det danske samfund skulle være interesseret i at fordømme, at forsvaret af Mauretanien og Tchad er tilrettelagt med anvendelse af franske styrker?«

(Spm. nr. 779).

Skriftlig begrundelse.

Samtidig med at den danske regering på hjemmefronten skaber stadig større arbejdsløshed, brandskatning, boliguretfærdigheder, gæld og underskud, rejser den danske udenrigsminister rundt i verden og udtaler sig offentligt på en for andre lande fornærmelig måde om, hvordan man i andre lande skal løse problemer, som intet har med det danske samfunds interesser at gøre.

Senest har han fulgt statsministerens fornærmelige adfærd op over for Frankrig ved til sin socialistkollega hr. Gert Petersen i Europa-Parlamentet at udtale sig mod det hævdevundne forhold mellem Frankrig og de områder, der nu hører ind under Mauretanien og Tchad. Udenrigsministeren har sagt, at han ikke synes om, at Frankrig bevarer sin nuværende stilling i disse områder. Da Frankrig ganske naturligt kraftigt protesterer herimod, er udenrigsministerens svar blot, at han ikke har udtalt sig på Frankrigs vegne, men alene som dansk udenrigsminister.

Da man vel tør gå ud fra, at end ikke udenrigsministeren pønser på, at Danmark i sine dagdrømme om at være verdensbereskende stormagt skal gå til militært angreb på Mauretanien og Tchad, må det være rimeligt i det danske folketing at få oplyst, hvad den danske udenrigsminister på Danmarks vegne kan have at indvende imod, at Mauretaniens og Tchads forsvarsforhold tilrettelægges således, som man nu engang i de egne af verden har bestemt sig for at ordne dem.

Hvordan i alverden kan Danmark – uanset sin urimeligt stort opsvulmende udenrigsadministration – have kapacitet til at bedømme, om Mauretanien eller Tchad har taget fejl ved de trufne dispositioner, og hvordan i alverden kan det danske samfund, hvis interesser udenrigsministeren lønnes for at varetage, have nogen som helst interesse i, at Danmark går den på det afrikanske område graserende socialistimperialisemes ærinde ved at blande sig i denne sag?

Udenrigsministeren (Egon Jensen, fg.):

Må jeg sige til hr. Uwe Jensen (Ribe a.), at hans spørgsmål formentlig beror på en misforståelse. Jeg skal derfor benytte lejligheden til at oplyse hr. Uwe Jensen (Ribe a.) om, hvad udenrigsministeren faktisk sagde i Europa-Parlamentet.

På et spørgsmål om situationen i Afrikas Horn svarede udenrigsministeren på vegne af de ni, at denne situation gav anledning til megen bekymring, især på grund af tilstedeværelsen af udenlandske styrker. I tilslutning hertil spurgte hr. Gert Petersen med en henvisning til, at der også fandtes franske styrker i de to afrikanske lande, om udenrigsministeren ikke fandt, at det ville være rart, om alle udenlandske tropper forsvandt fra Afrika. Som svar herpå udtalte udenrigsministeren følgende, som efter sagens natur kun kunne være en besvarelse i hans egenskab af dansk udenrigsminister:

»Hvad jeg bliver spurgt om her, om jeg ikke ville finde det godt, at alle udenlandske tropper forsvandt fra Afrika, gav jeg udtryk for ganske klart for et øjeblik siden. Det gælder den ene gruppes og den anden gruppes tropper. Det gælder også de tropper, der er inviteret af regeringer, sådan som f. eks. det eksempel, hr. Gert Petersen nævnte, og sådan som de cubanske tropper var inviteret af re-